

Stan Kościoła Katolickiego w Polsce Po Najeździe Niemieckim w Roku 1939

Watykan Zwraca Uwagę Na Zamykanie Kościołów Przez Władze Niemieckie.

Podajemy dalszy ciąg noty Sekretarza Stanu Jego Świątobliwości do niemieckiego ministra spraw zagranicznych. Sekretarz Stanu Watykanu, Kardynał Maglione, zwraca uwagę władz niemieckich na liczne przykłady prześladowania religijnego Polaków.

Również, gdy chodzi o wychowanie i naukę religii młodzieży, nie liczone się we "Warthegau," z prawami Kościoła Katolickiego.

Zniesiono wszystkie szkoły katolickie.

Dekret namiestnika Rzeszy z dnia 19go sierpnia, 1941 roku, postanawiał, że nauczanie religii młodzieży niemieckiej może być udzielane tylko osobom od lat 10 do 18, i to wyłącznie w miejscach kultu przez jedną godzinę tygodniowo, pomiędzy godziną 15tą a 17tą (z wyjątkiem dni, przeznaczonych na ćwiczenie Hitlerjugend). Nakazano ponadto, że o czasie, miejscu i osobach udzielających nauki ma być uprzednio powiadomiona policja. Zarządzenia te trochę złagodzone, zwłaszcza co się tyczy rozkładu godzin, dekretem z dnia 17go listopada, 1941 roku.

Kościół zamknięte

Znaczną ilość kościołów zamknięto już w pierwszych miesiącach okupacji; bardzo wiele innych spotkał ten sam los później, zwłaszcza w październiku, 1941 roku. Od owego czasu niektóre okręgi (Kreise) były całkowicie pozbawione miejsc, w których by się odbywać mogły nabożeństwa religijne, chociaż niektóre kościoły udostępniono następnie tylko katolikom jednej określonej narodowości.

Ponadto w kościołach, które pozostały otwarte, i tak już zresztą nielicznych, coraz bardziej utrudniano odbywanie nabożeństw, ścieśniając je do pewnych godzin, ilościowo zbyt ograniczonych i niewystarczających w dni świąteczne a jeszcze bardziej ograniczonych w dni powszednie. I tak rozkład czasu, wyznaczony przez Namiestnictwo Rzeszy dla katolików polskich w zimie roku 1940-1941, ustalał:

Ograniczenia

Nabożeństwa w niedzielę i święta uznane przez prawo: Od godziny 8ej do 11ej.

Msze św. w dni powszednie: Od godziny 8ej do 9ej w (sobotę z udziałem wiernych, w inne dni z wykluczeniem wiernych).

Przygotowanie młodzieży do spowiedzi i do Komunii św.; we środy od godziny 14ej do 16ej.

Spowiedź dla dorosłych: W sobotę od godziny 14ej do 18ej.

Te same zarządzenia odnoszą się także do obecnej zimy (1942-1943), z tą jedynie różnicą, że w dni świąteczne nabożeństwa kościelne dozwolone są od godziny 7ej do 10:30.

Zabroniono również wiernym jednej parafii (Kirchengemeinde) udawać się do kościoła w innej parafii.

Rozdział w dziedzinie kultu

Podnawo w dziedzinie kultu i świętych obrzędów wprowadzono najściślejszy rozdział pomiędzy wiernymi narodowości niemieckiej i wiernymi narodowości polskiej. Katolikom polskim wzbroniono uczęszczać do świątyni, gdzie były odprawiane nabożeństwa przez księży niemieckich, podobnie jak wiernym niemieckim zabroniono uczestniczyć w nabożeństwach odprawianych przez kapłanów polskich; obowiązek zachowania tego podziału podtrzymywano i w dalszym ciągu podtrzymuje się nawet w najpoważniejszych okolicznościach — a także w godzinę śmierci, wskutek czego wierni są często pozbawieni łask Ostatnich Sakramentów.

Odebrano cmentarze

Rozporządzenie z dnia 3go października, 1941, zastosowało zasadę podziału według narodowości, także do cmentarzy, których własność odebrano jednostkom prawnym kościelnym.

Zabroniono używania języka polskiego w obrzędach św., nawet w Sakramencie Pokuty. Na szczególniejszą wzmiankę zasługuje fakt, że, w sprzeczności z prawem natury i z przepisami przyjętymi przez kodeksy wszystkich narodów, dla zawarcia małżeństwa przez Polaków ustalono jako najniższą granicę wieku lat 28 dla mężczyzn, a 25 lat dla kobiet.

W następnym wydaniu podamy dalszy ciąg noty Watykanu. Kardynał Maglione mówi ministrowi niemieckiemu o niszczeniu życia religijnego na ziemiach polskich przez władze Rzeszy. Podaje liczne dowody.

3.